

Apartment

NOEL COWARD *s tremi ključmi*

REŽIJA:
VOJKO ŽIDAR

IGRAJO:
POLONA VETRIH
JETTE VEJRUP OŠTAN
BORUT VESELKO
ŽELJKO HRŠ
IGOR SEME

AVTOR: NOEL COWARD

NASLOV: APARTMA S TREMI KLJUČI (SUITE IN THREE KEYS)

LAHKOTNA KOMEDIJA V ENEM DEJANJU IN DVEH PRIZORIH

IGRAJO:

MAUD CARAGNANI.....POLONA VETRIH
ANNA-MARY CONKLIN.....JETTE VEJRUP OSTAN
VERNER CONKLIN.....BORUT VESELKO
FELIX.....ŽELJKO HRS
HOTELSKI PIANIST.....IGOR SEME

PO PREVODU TINE MAHKOTA:PRIREDBA POLONA VETRIH IN VOJKO ZIDAR
REŽIJA.....VOJKO ZIDAR
SCENOGRAFIJA.....IVO KORITNIK
KOSTUMOGRAFIJA.....MOJCA MAKUC
KOREOGRAFIJA.....MOJCA HORVAT

PREDSTAVA IMA EN ODMOR!

IZVRŠNA PRODUCENTKA.....MOJCA HRŽENJAK
VODJA LUČI IN TONA.....SREČKO BREZOVAR
MASKA, GARDEROBA.....MIHAELA MAJČEN IN ZORAN LEMAJČ
ODRSKI MOJSTER.....HENRIK ROPOTAR
FOTOGRAF.....DAVID Kladnik
PODOBA.....IVO KORITNIK, MATJAŽ FERENC

PRODUKCIJA TEATER KOMEDIJA BTC, SEZONA V 2004/2005

103. ROJSTNI DAN NOELA COWARDA

KO JE NOEL COWARD ZA SVOJE DELO OD BRITANSKE KRALJICE PREJEL PLEMIŠKI NASLOV, JE NEKDO OD IZBRANCEV NA SLOVESNOSTI PRIPOMNIL:

»VSAK VELIK UMETNIK JE NE LE PLEMIČ, AMPAK KRALJ!«

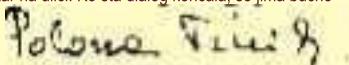
Noel se je rodil revnim staršem, bil je izjemno nadarjen otrok in je že kot dvanajstletnik pričel nastopati v londonskem WEST ENDU. Njegova umetniška in življenjska pot je bila polna padcev in vzponov. Toda ni uspel le v Evropi, priljubljen in slaven je postal tudi v Ameriki. Bil je eden redkih dramskih umetnikov, ki je od svojega dela in talenta živel zelo dobro! Uspelo mu je vse, česar se je lotil. Bil je velik igralec, komediograf, pisatelj, režiser, scenarist, komponist in libretist. Zato ni čudno, da ga ima angleško govoreči svet za naslednika B. Shawa in O. Wilda. Njegove igre so po svetu igrali v najslavnejših gledališčih imenitni igralci kot so Sir Lawrence Olivier, Sir John Gielgud, Claudette Colbert in Lilli Palmer.

Pri nas je minilo že 29 let, odkar so igrali njegovo igro »Komediya ljubezni« v Mestnem gledališču ljubljanskem. Po novicah o uspešnih predstavah v zadnjih dveh letih, ki prihajajo iz New Yorka, Londona in Nizozemske, se Noel vrača med nas, tokrat v »Teater komediya BTC« z romantično komedijo »Apartma s tremi ključi«.

Njegovi pretkani in elegantno napisani ljubezenski komediji se bo domače občinstvo zagotovo nasmejalo od srca, ko pa bomo prišli domov, se bomo zavedli, da smo se smejali samim sebi ...

Noel je za gledališče rekel, da je svetišče sanj, nenavadnih doživetij in da prav zato zasluži globoko spoštovanje! Nekoč sta v New Yorku s prijateljico in partnerico, prav tako imenitno igralko Gertrud Lawrence, pri odprtem oknu vadila prizor iz njegove nove igre. Ljudje so spoznali njuna glasova in se pričeli zbirati kar na ulici. Ko sta dialog končala, so jima bučno zaploskali.

Ej, kakšni časi.

NOEL COWARD : APARTMA S TREMI KLJUČI

DROBCI IZ UPRIZORITVENE ŠTUDIJE REŽISERJA

BESEDILO je s svojimi približno štiridesetimi leti starosti ravno toliko zrelo in atraktivno kot dobro ohranjen osebek človeške vrste v tej dobi. Če je bil privlačen že kot mladenič / mladenka, potem mu ob dobrem vsakodnevnem režimu življenja tudi danes še ostaja dovolj šarma in lepote v rezervi, zrelost pa je kvečjemu še pridodala svoj kvalitetni plus. Je tretji del trilogije treh enodejank treh različnih žanrov, ki jih je avtor uprizarjal v dveh večerih namreč : prvo, ljubezensko melodramo kot samostojno celovečerno igro; drugo in tretjo eksistencialistično (melo)dramo in lahkotno ljubezensko komično melodramo pa kot drug samostojni celovečerni projekt. V vseh treh je avtor igral glavno moško vlogo, tudi ostali trije soigralci in režiserka so bili v vseh treh isti. Skupno vsem trem igram je ničkaj atraktivna osnovna ideja, ki spominja na domače šolske spise iz moje mladosti : »Hotelski apartman pripoveduje«.

Kot inventar te hotelske suite se torej v vseh treh pojavlja isti strežaj/natakar/butler Felix, tematika ljubezenskega trikotnika dveh

žensk in enega moškega - hotelskih gostov - pa je vsakič nova. Med njimi se npletajo in razpletajo zgodbe, ki so izvirne, različne in izredno originalne.

In prav v tej plasti besedila se skriva njegova največja vrednost: odlično drži življenju ogledalo! V teh zgodbah se lahko prepoznamo prav vsi, vsakdo pač v kateri manj in v drugi več; poznavanje življenja in žlahtna zrelost avtorja ob vsem njegovem verbalnem geniju pridejo tu do polnega izraza. Ob prvem branju sem ga sam zase poimenoval »Oscar Wild sto let pozneje« in danes, ob petdesetem branju mislim enako. Izpiljen, bravurozen slog dialoga, odlična karakterizacija likov, prefinjena uporaba besednega zaklada, izhajajočega iz karakterja, duhoviti zapleti, še bolj pa žlahten, humoren, duhovit pogled na življenje kot tako. Prav ta distanca do bivanja se mi zdi tako izredno dragocena, humorna je in iskriava. Verjamem, da se je zdela Angležem to »lahkotna komedija«; nam, obremenjenim z majhnostjo in egoizmom bo to pač trpka, grenko-kisla humorna ljubezenska zgodba !

Apartma s tremi

Ob vsem tem moram podčrtati še nekaj, kar je bilo takrat pomembnejše, kot v današnjih globalizacijskih časih; namreč izredno lucidna in točna analiza dojemanja sveta na banalno-preprosti »ameriški« ali pač kompleksnejši »evropski« način.

Takrat, v šestdesetih letih so jo verjetno uprizarjali »direktno«, kot je napisana; to je pač mogoče v visoko kultiviranem gledališkem okolju londonskega West-Enda. Mi si tega žal danes ne moremo privoščiti, zapadli bi v monotonost in razvlečeno dramaturgijo razpleta, ki bi zahtevala črtanje sicer izredno duhovitih pasusov. Raje se bomo lotili stilizacije preskakovanja žanrskega prijema materiala, ki variira iz sekvence v sekvenco. Sicer pa želim, da si gledalec ob ogledu igre, v samoti svojega individualnega doživljanja, sam pri sebi, mogoče celo čez dan, dva nehote prizna tisto terciarno metaforo igre, ki je bistvena, zaradi katere se bomo sploh trudili dati vse od sebe ob uprizoritvi, in zaradi česar bomo dobri : » Pa saj pri meni doma tudi ni vse ravno idealno...« (Ob tako odlični igralski zasedbi ne dvomim v uspeh ...)

ni ključ

Vsebina igre naravnost brutalno razgalja vso nepoštenost razloga vztrajanja »skupaj« z možem/ženo, tudi ko je med njima že vse mrtvo, ko je strast izpuhtela, ko se je ljubezen skrhalo že tako močno, da niti osnovnega spoštovanja do partnerja ni več ... Zakaj potem? Iz materialnih razlogov? Zaradi lenobe? Zaradi navade? Zaradi inercije? Zaradi pomanjkanja fantazije? Zaradi pomanjkanja poguma? Iz lažnega altruizma? Igra nam na vse to odgovori pa ne po naše, po slovensko zateženo, tamveč indirektno, perfidno, lucidno in humorno = po angleško !!

Vojko Zidar, Rateče - Planica, oktober 2001

GRAND HOTEL TOPLICE
BLAD • SLOVENIJA